

רעפ 10796-09-25 - נמי יעקב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 10796-09-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: נמי יעקב
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש'
בורנשטין, א' פינק וע' מיכלס) בע"פ
57181-12-24 מיום 29.06.2025
בשם המבקש: עו"ד דן גרובס

החלטה

זוהי בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטים ש' בורנשטין, א' פינק ו-ע' מיכלס) בע"פ 57181-12-24 מיום 29.06.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין של בית משפט השלום בפתח תקווה (כבוד השופט ש' דניאלי) בת"פ 50638-01-24 מיום 24.07.2024.

תמצית העובדות הצריכות לעניין

1. ביום 22.01.2024 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של העסקת תושב זר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 12ב3(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: עבירת ההעסקה). על-פי עובדות כתב האישום, המבקש העסיק בבית הקפה שבבעלותו שוהה בלתי חוקי (להלן: השב"ח) במשך כתשעה חודשים, מבלי שהיה לאחרון היתר כניסה, שהייה או עבודה בישראל.

2. בהכרעת הדין הרשיע בית המשפט את המבקש בעבירה שיוחסה לו. בהיעדר מחלוקת כי התקיים היסוד העובדתי של העבירה, הכרעת הדין התמקדה בשאלת היסוד הנפשי. לעניין זה נקבע, כי המבקש "עצם את עיניו לנוכח האפשרות שהעסיק בבית הקפה שוהה בלתי חוקי", וכי העסקת השב"ח לא נבעה מהתרשלות גרידא, כטענתו. בית המשפט דחה את גרסת המבקש ומצא שלא ליתן בה אמון, בין

היתר לנוכח הפערים בגרסאות שהציג; תשובותיו ה'מתחמקות'; ומכלול התנהלותו שהותיר רושם שלילי.

3. לשלמות התמונה יצוין כי בגזר הדין שניתן ביום 07.11.2024 הוטלו על המבקש 7.5 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות; לצד ענישה נלווית.

4. הערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין - נדחה. בראשית הדברים צוין, כי עיקר טענותיו של המבקש מופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות, אשר כידוע לא בנקל תתערב בהם ערכאת הערעור. בעניין זה חזר בית המשפט המחוזי על הקביעה כי הוכח מעבר לספק סביר כי המבקש עצם את עיניו ולא בירר אם מדובר בשוהה בלתי חוקי. הודגש, כי משעה שנקבע שהתגבש אצל המבקש החשד שהעסיק עובד בלתי חוקי - היה עליו להראות שערך בירור לצורך הסרת החשד, כדי שלא להיחשב כמי ש'עצם עיניו' בפני אפשרות זו, בהתאם לסעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהקשר זה נקבע, כי טענותיו השונות של המבקש לגבי הטעמים שבעטים הוא לא חשד בשב"ח - אינן מספקות לעניין זה, ובצדק נדחו כולן במסגרת הכרעת הדין.

5. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי, אשר הוגשה ביום 04.09.2025. בגדרה, חזר המבקש על עמדתו כפי שנטענה בערכאות מטה, לפיה לא עצם עיניו ביחס לאפשרות שהעסיק עובד בלתי חוקי, אלא לכל היותר התרשל - דבר שאינו מהווה עבירה פלילית. לשם הצדקת התערבות בית משפט זה, טען המבקש כי המקרה מעורר מספר שאלות משפטיות שטרם נידונו בפסיקה, בגינן נדרש לקבוע "הלכות וכללים": ראשית, טען כי יש לדון בהבחנה בין יסוד נפשי של 'עצימת עיניים' להתרשלות גרידא בקשר להסקת מסקנות מהתנהלות הנאשם בבית המשפט; כאשר לטענתו בית המשפט הרשיעו בהסתמך על התנהלותו, על אף שזו תואמת גם את התנהלותו של אדם שהתרשל בלבד. שנית, טען כי נדרש לקבוע הלכה לעניין הדרישה הראייתית לקביעת יסוד נפשי של 'עצימת עיניים' בעבירת ההעסקה, וזאת בפרט בראי מגמת ההחמרה בעבירות הכניסה לישראל. כן נטען לקיומו של חשש לעיוות דין.

לצד הבקשה, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע מועד תחילת ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות שהוטל על המבקש, אשר נקבע ליום 07.09.2025. הבקשה נדחתה בהחלטתי מיום 04.09.2025, מהטעם שהוגשה "בדקה ה-90", על אף הזמן הרב שחלף מאז נקבע מועד ההתייצבות; תוך שצוין כי החלטה בבקשה למתן רשות ערעור תינתן בנפרד.

דין והכרעה

6. לאחר עיון, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

7. כידוע, בקשה לרשות ערעור ב'גלגול שלישי' שמורה למקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו, מיני רבים: רע"פ 45781-07-25 חטיב נ' מדינת ישראל, פסקה 13).

(01.09.2025). לא מצאתי כי הבקשה שלפניי נמנית על אותם מקרים חריגים. כך, על אף הניסיון של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, טענותיו נטועות כולן בדלת אמות עניינו הפרטני ואינן מעוררות כל שאלה משפטית עקרונית.

8. ויודגש: הקביעה לפיה המבקש 'עצם עיניו' ביחס לנסיבות ביצוע העבירה - היא הקביעה המרכזית בהכרעת הדין - נשענה על ממצאים עובדתיים וממצאי מהימנות שנקבעו על-ידי בית משפט השלום בהכרעת דין מפורטת ומנומקת כדבעי, לאחר שהתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מהראיות ומהצדדים שהופיעו לפניו. בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בקביעה זו, וגם אני לא מצאתי כי נפל בה פגם המצדיק התערבות, לבטח לא במסגרת 'גלגול שלישי'. בנסיבות אלו, אף לא שוכנעתי כי קיים חשש לעיוות דין שנגרם למבקש.

9. סוף דבר: בקשת רשות הערעור נדחית בזאת.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ו (26 אוקטובר 2025).

חאלד כבוב
שופט